

REVISTA LITERARA
Reportaj - satira - umor
Inregistrat la Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
Str. V. Babeș Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înaintea.

Scurt reportaj dela Brad.

Partida de table care aduce înfrangerea „campionului local“

— Omul cu mai multe grade în armată. — „Barza“ care are „gură“. Dela trimisul nostru special. (Așa procedează marile redacții!!) —

— „Pai dvs. nu știți cine joacă?“
— Nu răspunsei eu, fără convingere...
— „Campionul Bradului, dom'ie, Campionul Bradului...“
— Restul cuvintelor nu le putui prinde, din cauza unei izbucniri de triumf.

— „Bate dom'ie, bate sigur“ spuse un mucallt de „chibiș“ și ceru să se mai aducă un rând de halba...
— Dacă bate, plătesc, pe onoarea mea“, spuse altul, foarte interesat în chestie. Observ. e vorba de „O“

(Continuare în pag. 2-a)

Răfeli, glume, polemici & Co.

„In scripturi se scrie că cine...“
...maximă la câteva din membrele cârdului — una celebră prin gură, cealaltă prin anexe — și zic:
— Cine râde, de râs se va face!...
Dacă nu acum, — ceva mai târziu... (căci de treaba asta are grijă, cel puțin, o mică parte din haita de redactori a lui „Bravo!“)

„Cei ce credeau că și vor frânge veșnic gâtul în gropile de pe străzile Aradului — deși gâtul se frânge numai odată și bine și pentru totdeauna! — s'au înșelat. Căci lucrările continuă cu intensitate și ele vor primi un nou impuls prin majorarea cotei de adiționale, recent acordată de ministerul de interne...“

„Deci cei cari căutau să sape mai adânc gropile Aradului — bine înțeles că pe seama altora și spre preamărirea propriei lor capacități neîncercate încă — s'au trezit cu... gropile astupate și în așteptarea celei de a doua desgroapări a lor, — care va să vie ca învierea morților!“

„Spre marea bucurie a câtorva membre din cârd, — așezate din nou în evidența noastră permanentă, — anunțăm că începând de acum și până în toamnă, „Bravo!“ va apare numai de două ori pe lună, adică tot la două săptămâni!..“

„In schimb vom căuta să scoatem mai multe pagini întru petrecerea celor mulți și necazul celor pușini!.. Deci la... re-citire peste două săptămâni!..“
(.. Scuzați salutul de despărțire, deși bârfele din rubrică încă nu sunt terminate... dar mi era frică să nu uit!)

„Un simpatic profesor de... naturale (în sensul că-i plac cucoanele nefardate!) și comandant de stol străjeresc, s'a uitat, într'o seară cu prea multă insistență la două cucoane pe cari i se pă-

...In loc să te uiți, mai bine-ai spus bună seara!
— Bună seara, dară!... replică el și se atasă de ele.
Conversația continuă, oarecum stingherită, până ce profesorul nostru, puse chestia de încredere:
— Mă rog, cine sunteți, căci vă cunosc dar nu știu de unde?...
— Cu mine ai fost de vre-o două ori la bere!... răspunse una. Iar a doua continuă;
— Cu mine ai dansat astă iarnă la singurul ceai la care-am fost!
Discuția fu întreruptă de un cunoscut comun al tuturor, care fu solicitat de ambele părți:
— Mă, să mi spu-i cine s fetele astea!
— Să nu spui cine cine suntem, că ne supărăm!

Dilemă.
Cel picat între ei ca musca'n zăr, a fost de partea cucoanelor... până mai zilele trecute când pe acelaș corso zări o splendidă și tinără fată în tovarășia profesorului. După câteva ceasuri, o întâlnire grăbită:

— Cine fu fata aia atunci cu tine?
— Care?
— Aia cu pardesiu verde!
— Iți spun, dar cu o condiție: să-mi spuni cine-au fost fetele de atunci seara!...
— De acord. Cine i fata și ce'n vârtă?
— Măi, drept să-ți spun nu știu cum o cheamă dar iți spun mâine!...
— Bine. Când îmi spuni, iți spun!
...Dar de atunci nu s'au mai văzut numai odată:
Profesorul era cu fata aia faină, la bere, iar celălalt singur...
„Când se va facem schimbul de informații, — vom reveni cu amănunte complete!“

„Se estinește mătasea!.. Colaboratoarea noastră Mioara Crudu și-a reluat locul în... colț... oare pentru cât timp? al. miron

Gila Iuân Nojiță șicire

Iacă mă frașilor vă spun geamu gila înșieput ca să nam hârge cu și bai cu voi pă urmă că geamu naince până la toamnă noi nu ie-

șim cu Băravu nost numa tât la doauă săptămâni ca dară trebe să mă duc și io la scâlzi la Moniesă că nam mai fost paclo gi nu știu câtă vreme. Da ge așeia pă voi să nu vă pună potca să nu nie trâmicești abolimentu că io tât vă scriu și gila Moniesă că am auzât io că aclo să duc amu inași și știți voi că mai blăstămat ca inașu, ca pușaru și ca prunși gila școlile șiele domniești gin Arad nu iestă Apu or fașie u g stulie bolânzii paclo pă carie vi lie scriu și când noi găsi mol șipa o firă până la Șăbiș o la Bucențo încle la șielelalce scâlzi gila Voșa că geabunăsama oi găsi io șieva ca să vă petreșești o firă.

Noz șamu să vă spun vo doauă că am auzit că tarie vis amărăști cu bătaia asta. Dapu gi șie să fiți amărăști că doară not nu nie bacem cu nime și nime nare nimic cu noi Și că doară o fost ie și rău și tât am scăpat. Nam trăit noi atâta vreme sub unguri și tât trăim și amu. Șapu căce or triecat pă capu bgietului român gicând lo lăsat oiși taica Traian gila Roma cum scrie Bagea Cârșan. Și tăși or trecut și or vigești de șapce viefi în ceptu nost gearamă. Și nu vi bine voauă că preșul la boi îi marie, oauălie te scumpie, gi lucru avești gi nu vă trebe cât căpătași pă bani buni Drept i și așeia că hainile sor scumpit da bôgău și mașinile și răcia și mai șcia io șie nu sor scumpit ge fel. Că amu și mie im parie rău că mam făcut scrietori la Băravu și nam rămas paorie ca voi. Că mat acasă și mai o firă la conșientrare da mi să parie că tât mai bine ar fi fost. Numa șie să fași dacă no vrut leva să mai trăiască ca minie. E Și așe cum vă span navești gi șie fi amărăști Că mai merem o țără la conșientrare apu astai nimica că doară amu vo doauăzeci și șieva gi ani am stat 4-5 ani în bătaie și nam pre fost acasă și de așeia șei mat mult am vinit napoi acasă. Am murit. Bz nam murit gi fel. Cor fost și atunșia gi așeia cu felmentiši cum is și amu îi drept da tarie pușini or fost cum is șamu. Și v. sor prăpăgit atunși averile Ba nu vi sor prăpăgit. Apu nu sor prăpăgi niși amu că dară amu ișie că test străjeri și premilitari ge așeia carti lucră când nui rumănu acasă. Da în bătaia șeialaltă șinie amar o lucră. Numa bgiată muieru cu prunși și cu facile și tât nu sor prăpăgit averile. Bz io im aduc amince că or fost și muieri gi așelia care cât lio fost bărbatu la bătaie or mai cumpărat căceon dîrab ge pământ gi pă când o vinit rumănu acasă o gin Rusie o gin Italia pânge o fos prins o găsiț avierea mat marie

Noz și amu că nis la noi acasă și navem bz cu unguri și cu alce nașu apu să fim amărăști că me-

(Continuare în pag. 2-a)

Incepând dela acest număr și până la toamnă, „BRAVO!“ apare tot la 2 săptămâni.

Băița și jur

— Se zice, că mai săptămâna trecută, domnișoara cea mai mică, a unui comerciant de frunte din localitate, cu adjutanta ei, voiau să treacă izitura dinspre Măguliș, la abator. Din nefericire, adjutanta fiind mai slabă din fire decât patroana, a trebuit să se reîntoarcă, deoarece când s'a văzut în mijlocul apei, i-a venit rău. Patroana s'a infuriat și a zis:

— Tu dacă ai avea numai puțin curaj ai veni după mine și nu te-ai întoarce înapoi.

Dar văzând că nu o ascultă s'a reîntors și ea și au luat o amândouă la fugă, până la valea Ormînzii, unde cu chiu cu vai au răshit peste vale. Pe drum au început să cânte și să chiule parcă ar fi fost în pădure.

Apoi numai puțin de ar fi fost mai simțite, nu s'ar fi purtat așa.

— Se zice pe la noi, că Dada Cioarelor, ar fi avut multe dificultăți cu câțiva amici din Băița, pentru că i-au intitulat „Mia Braia“. Cioara găsită la Vălișoara cu eticheta pe ea, a produs mare senzație la Băița.

Mai lasă-te de prostii măi băiete, nu face Crăciuneștii de răs, că dacă aude cea cu cârțile nici nu se mai uită la tine.

Petriș

mic No. 1 din colțul unghi se pregătește de armistițiu, dacă în cazul l-a beligerantă renunță la dșorul cu bicicletă. Cum condiția pare inacceptabilă, vom avea noul comunicat.

— Am auzit că este o doamnă prin Petriș, care dela un timp se ocupă cu bărfeala acelor ce au mai mult de 4 clase primare, decât doamna în chestie. Dnă, noi te sfătuim să învești înțai să vorbești mai pe românește, ca să ne faci să credem când spui că ești româncă, lasă bărfeala pe seama profesoarelor ce le ai.

— Fratele Ștefi se bucură că în urma inundațiilor a adus valea pește și poate din nou să-l funcționeze fabrica de ruși. Să pui ceapă mai multă frate că am auzit că la Petrișeni le place „multe ceapă“.

— Trecând într'o zi cu trenul prin halta Iteu, mi se oferă „brânză de lepure“. Cum sunt puțin cam curios, am întrebat că de unde este? Vânzătorul îmi răspunde prompt: — de când avem coop. în sat, Petrișeni mănâncă numai brânză de lepure“. Bine că nu mănâncă și salam de cal, îi răspund eu —

— Cronică noastră rimată din trecut, a dat naștere la ample cercetări pt. aflarea autorului. Nu mai căutați drelor autorul, nu vă mai obosiți, vă dăm noi adresa: „așteptați vă rog până vă voi trimite bătuță la mașină“.

Rugăm stăruiitor pe abonații în restanță cu abonamentul, să ni-l trimită prin mandat postal la adresa administrației în Str. V. Babeș Nr. 10.

Partida de table care aduce înfrângerea „Campionului“ local

Continuare din pag. 1-a

noarea brădenilor“ pe chestie de victorie...

— Și rândurile de halbe și sprizuri nu se mai termina...

— „2 la zero pentru Brad“, exclamă cineva din societate...

— „Victorie sigură“, spuse altul...

— Încă o „linie“ și partida s'a sfârșit...

Cum însă tabelele au și ele „secrețului lor“, străinul angajat în luptă, începu să-și adune „forțele“ și trecu la atac vijelios.

— „Încă un rând și mai un rând“ pentru victorios...

— Și cum socoteala de acasă nu se potrivește niciodată cu cea din târg, așa se întâmplă și cu bravul campion de table dela Brad.

Pierdu partida, nemai putând schița nici un fel de apărare, cum se spune în termeni tehnici sportivi...

Haibeze însă se consumară, în spirit camaraderesc, iar „campionul“ dela Brad i se dădu un sfat prietenesc:

„Să-și procure niște table mai mici, spre a se iniția în adevărata meserie a jocului acesta „pur științific“...“

„Omul cu mai multe grade în armată“

În colțul aceleiași mese, un domn, desigur dintre cei de frunte din ctadeia Moșilor, stând cu capul plecat în jos și foarte sobru, dădea unui specialist în materie „nemai pomenita d-sale situația în armată“...

de meserie gazetărească, e cauza) să prind în jurul cărui „subiect“ se deapănă gândurile...

— „Nu pot înțelege domnule maior“, — spune, cel interesant, — de ce nu mi se recunoaște gradul în armată? făcând un gest larg din mâini.

???!. se minună surprins falnicul ostaș...

— „Să vedeți, în fosta armată aveam gradul de plutonier major, în cea română mi se recunoaște numai cel de căprar, iar dacă fîneți seamă că am o pregătire academică specială, atunci ar trebui să fii căpitan... „se canonta simpaticul intelectual, care de „fapt“ îndeplinește astăzi un rol de mare importanță în formarea tineretului pentru purtarea armelor...“

Brad

Agenția Reuter comunică ultimile știri din Brad.

De o vreme încoace se observă o vie activitate pe „Drumul vechi“ a d-șoarei cu combinațiile din afacerea Tonci. Aceiași vie activitate se remarcă și'n jurul duduiei „Negus“ care acum cu intrarea Italiei în zăboiu se îngrijeste de soarta.. Abisinieii. O altă duduie, îndrăgostită până la refuz era cât pe aci să se arunce în Criș la Gura Barza, dar s'a gândit poate că nu este în apropierea ei un portar de fotbal să facă un plonjeon după dansa. Dar dintre toți eroii Bradului cel mai meritos e Fuika care vrea să se însoare. N'ar face rău, căci de copiii s'ar îngrijii vecinii.

Din lumea celor simpatici trebuie să remarcăm câteva lecții ale lui Quassimodo, „cocoșatul dela Notre-Dame.“

Subiectul veni apoi public, la el luând parte toți cei de față.

Părerile se deosebîră, formându-se, așa ca la români, două partide...

Noroc, că mai veni încă un rând de bere — (olus sprizul tradițional) care puse capăt unei încercări, care, cât p'aci era să se producă...

Cazul însă n'a putut fi lămurit...

O nouă constatare este menită să-i rezolve... cu „rândurile“ cvenite fără indolață...

Barza cu gură

Colegul nostru de redacție „Juân Nojiță“, dacă ar fi aflat și de minunea dela Brad, unde „berzele au gură“, apoi ar fi tras ei niște „articoale“ pe cinste...

Drăcia ala de locomotivă, care fuge prin Brad și poartă inscripția de „Gura Barza“ mă făcu un moment să mă opresc. Să admir numărul...

O luat după ea, și dacă n'ași fi fost obosit în urma întâmplărilor cu „partida de table“ și discuțiile cu gradele în armată“ apoi desigur că de mult i-o luam înainte. Totuși ajutat de câțiva binevoitori putui să aflu ce mă interesa „Gura Barza“, sau „Barza cu gură“ cum ar suna mai românește, ascunde minunea pământului și forța omului, precum și „mărul de discordie“ între poare, care este aurul....

Oi, aurul, acest metal nobil, această comoară scîlpitoare... cât bine și cât rău face...

Din păcate n'am văzut aur la Brad. Inima lor însă mai mult depănez o mină fost descoperită. Le mintire românească...

N'am fost lămurit totuși asupra barzei și nici asupra „gurei“, dar am înțeles că este vorba de o legendă simpatică, care este legată de tainele pământului și ale locului și de soarta românismului de pe aceste meleaguri, cumiote, înțelegător și patriot, cum i-au fost înalțaiți...

„Gura Barza“ este bogăția munților, este comoara patriei și fala Moșilor din Munții Apuseni.

„Gura Barza“ este mărturia creației și tehnicei românești.

Este o pildă vie care învederează capacitatea și calitățile românului.

Toate astea le-am constat foarte recent. (D. D. Dinu)

Gila Juân Nojiță șicire

Continuare din pag. 1-a

rem la conștientare? Io zic că nu că merem pântru noi nu cum neam duos să n'e bacem pântru unguri și mai șe'u io pântru șinie.

Noa numa dacă mereți la cântarie să n'e scrieți și gi paclo tarie cântarie faină o tarie poveste cu von țugsfirăr o tarie câprari mai rău gi gură o mai ocoș ge cât minie ca să o scriem aiși la noi la Băravu ca să rămâne ge moșcenire la prunși.

Și până atunci să n'e trâmicești abolimentu și să nu uitafi că gearmu eșim tăt la doauă săptămâni.

Al vostru
IUAN NOJIȚĂ

Casina plugarilor din Nădlac

O veche instituție condusă de asociația agricultorilor români de ea. Prin reorganizarea făcută în ultim timp și prin aducerea în fruntea acestei asociații a unor agricultori luminași și cu școală, dintre ca unii bacalaureești era de așteptat reînviore.

Se credea cel puțin, că de de aceasta la casină nu o să se joace numai cărți, cugle, aranjo petreceri și discuta aventuri galante, ci vor avea în vedere și chestiuni serioase de interes local.

Orî nu s'a făcut nimic în această direcție, de ce? nu știm.

Pentru aceasta ne permitem aștepta atenția conducătorilor asociației unor lucruri.

O asociație profesională trebuie să apere și să informeze autoritățile și nevoile membrilor ei. Ex. iriga canaluri, poduri, șosele străzi, tânti etc.

Să informeze membri asupra știrilor actuale a preșterilor, țargurilor, indemnne să ia parte la convenții, grăului, porumbului. Să ia parte licitațiile ce se țin pentru curățări de vite selecționeste.

Să ia hotărâri pentru participare în comun la manifestațiile culturale și de interes economic.

Să ia hotărâri pentru apărare intereselor în comun lămurind etual forurile superioare asupra prejudiciilor ce li se aduc din noașterea realităților, și multe lucruri bune ce ar putea fi făcute cu un gram de înțelegere și bună voință.

Vremea leneviei a trecut, timpuri de agitație și muncă pământului la care trebuie să ne adaptăm. Căci orice parazit sau lucrător leneș este un rău pentru țara.

Sâmbălă seara a avut un concertul tenoristului C. Cevea mult aplaudat pentru felul în care a executat programul alcătuit din multe lucruri.

După cîte suntem informați că a fost făcut și încasări destul de frumoase la lumea chier și în timpurile de așa a fost dornică, fiind vorba de secția zestrarea armatei.

Unele familii, regretabil dintr-unul și românești au lipsit: nu creșterea și li mai frumos dacă ar lua parte și la manifestațiile românești pentru să stea să joace rumny.

Mat este și cinematograful în țara alci nu lipsește nici unul, nu deși timpuri da vezi aproape fiecare înțeles din Nădlac este cap de autor. Dar și are locuri pe gratis. Astfel Serviciul plicafia că se îmbulzesc așa în ce au loc oameni cari plătesc.

Petrecerea de Duminecă în Fac. Insulă a fost reușită, dar ce Domnilor? S'au cam rățăcit cărările așa-l beșta...

A apărut volumul de grame al d-lui Ionel Valerescu. Prețul 20 Lei. În Arad tru provinciali se poate cumpăra dela Librăria Românească „Bv. Reg. Maria“.

Cearța între tineri însurători — Uită că mi-ai cerut mâna de orl și ți-am refuzat o de atâtea ori — Nu uit deloc. E una din rumoace amintiri ale mele.

Epigrame

D-soarei Ana
 un sfat iubito
 ca vantul dintre brazii
 fugi de ce-i iubire
 ingind mai iute cazii.
 Vasile Popescu.
 Lui Silviu Colojoară
 (parafrază)
 nume Colojoară
 arată a fi cioară,
 caracter și mutră
 ma nu se discută.
 Ionel Valentir
 Pentru o Mioară
 enormă bucuria
 o văd și o ascult:
 de tot îmi place Mia
 miile mai mult.
 N. Georgescu-Cocos

menaj model
 scâlă svonul că unul dintre cei
 cunoscuți bogătași (altă mese-
 rare), e pe cale de a divorța
 nevasta lui (bine înțeles că de

acees, zilele trecute mai multe
 ne discutau într'un salon des-
 cest divorț aproape senzațional.
 Și de ce se despart? întrebă
 din ele.
 Pentru că, bărbatul s'a amore-
 le o actrișă, iar nevasta și ea-
 iă după un locotenent.
 Păi atunci, observă cineva, e
 de un adevărat divorț din dra-

lungă
 G. se întâlnește cu dna V.
 Bună ziua, madam V! Ce mai
 soțul d-tele? Nu l-am mai vă-
 de aproape două luni.
 E bolnav.
 Ceva grav?
 Chiar așa grav nu. Dar boala
 dureze. N'o să poată eși din
 trei ani.
 Dar cum poți să știi dinainte
 boala o să dureze exact trei ani?
 Așa l-a spus ieri, judecătorul
 secția II-a.

tribunal
 unui comerciant a apărut în
 tribunalului, în numele tatălui
 pentru un proces cu fiscalul.
 pronunțarea sentinței a pro-
 în fața sumei importante, care
 impusă tatălui.
 Înci judele îi întrebă:
 Dar dumneaia din ce trăești?
 Servesc în comerțul tatălui meu.
 În ce calitate?
 Înci fiul răspunde cu sinceritate:
 Fac parte din cheltuelile ge-

școală
 Cașii! spunea o femeie băr-
 ei.
 Draga mea, îi răspunde acesta,
 și soția, fac o singură per-
 și eu, când sunt singur, mă
 lesc.
 umărul viitor a lui
 BRAVO!" va apare peste
 săptămâni.

sigure
 verzație auzită în luna Aprilie.
 Dragă prietene, acum sunt mai
 decât sigur că a venit primăvara!
 Ce te face să crezi asta, dragă
 Păi am găsit în odaia nevastei un
 de oțet!...

Chiriaș pământului

de Tr. Russu-Șirianu

Ce-s eu? Sunt chiriașul ispitelor rebele.
 Eu ce-s? Un somnambulic rătăcitor prin stele...
 Un spin ascuns în iarbă — prăjină peste-o apă
 Sunt viperă haină ce'n carne vie 'nșeapă!!

Tâlhar în drumul mare, în margini de pădure
 La pândă dup 'o pradă cu mâna pe-o săcure.
 Un cariu ce lemnul roade... ulcior plin cu otravă
 Crater ce scuipe 'n inimi fum de vulcan și lavă...

II

Ce-s eu? Sunt gingaș flutur în răsărit de soare.
 Un cânt de fată mare, sunt roua pe o floare.
 Sunt clopotul ce cheamă pe maici la rugăciune...
 Un strop ce stinge jarul, o rază ce n' apune.

Sunt mană în pustie și-s în deșert fântână.
 Din care se adapă cămila cea bătrână...
 Vâsleaș ce-și poartă barca pe sbuciumate valuri...
 Spre zări cu albe visuri... speranțe... idealuri...

Moritz Isacsohn și...
 ieșirea Evreilor din Egipt

Chind noai Jldani fugit cu Moisi
 noast dila Igipt atunci chind mers
 chite Mari roș. Noai tricuit atunci
 pin Halmăgel chite Sirb. Fost atunci
 văzut și nooi și Moisi al nost une
 notariș în Halmăgel. Asta notariș
 mers udată cu nivasta lui și mai
 fost cu el încă o domn cu nivasta
 lui din banca plugar. lei mers la
 cherușa cu caii. Chind ajuns la un
 moră la Sirb domn notariș oprit
 cherușa și scoborit jos apoi mers
 în luntur la morița se aduce puțin
 vinars. Che aste moriță care che-
 mat la el Lina făcut multe vinars
 cu un cheldar ce cumpărat dila un-
 priciptor din Halmăgiu. El are așa
 bune vinars che nu mai văzut asta
 notares așa vinars. Nivasta domn
 notariș remas la cherușa cu domn
 asta dila Arad și așteptat pe domn
 notariș se aduce vinars. Morița bă-
 gat vinars la iagă... Mai fost odată
 morița la Halmăgiu și fost imbrecaț
 cu un rocie frumos margel. Chint
 văzut pe el asta notariș care fost
 cu domna lui no putut se rabdă pă-

nă se juns la margele ce fost pe
 rocie și spus că foarte frumos.
 Domna zis că nu rușine la el să
 uită la asta muer la rocie. Încă mai
 fost odată asta notariș la Sirb dupa
 porție, atunci iar mers la asta moriță
 Lina dar atunci nu putul bei vinars
 che vinil bărbat acasă și gasit la el.
 Atunci nu fost așa cum astăzi.
 Notariș nu umblat cu primar după
 dare, se dus el singur. Lasat pri-
 mar se așteaptă tăt zluă la ulița și
 mers el singur.
 Și nooi jidani blesemat dar tot
 nu facut așa lucru urită che nu la-
 sat nici Moisi pa noi.
 Spus la noi atunci Moisi che fi
 mai târzi pi lume criștini și asta
 criștin nu mai face așa lucru urită.
 Atunci fi și notariș mai bun fi drag
 la nivast a lor și fi un om blinde
 și foarte cumint. Și nooi jidani fu-
 git iuti la Mari roași și trecut se nu
 mai vede așa lucru spurcată. Care
 nu crezi se vine să treabă la Moisi
 ca el scris tăt ce vazul atunci la
 Halmăgelu și Sirb.

Noroc

Maier se întâlnește cu Weiss, Chipul
 lui Maier vădește o foarte mare satisfacție
 launtrică.
 — Ce este cu tine, Maier, de ești așa
 vesel?
 — Să vezi Weiss dragă, am făcut eri
 rămășag pe zece mii de lei cu un prie-
 ten că nevasta nu mă înșeală.
 — Și?
 — Și închipe-ți ce noroc. Am câști-
 gat aseară rămășagul!...

Cearta conjugală

Lui Tase Porumb îi place nespuse che-
 furile cu vin de la gheață și lăutari care
 să-ți cânte la ureche romane de pe vre-
 mea când ere bunica fată mare.
 Serile trecute, el s'a interes acasă pe la
 orele două dinspre ziuă. Nevasta nu i se
 culcase încă și l aștepta tare furioasă:
 — Tase, unde fuseși până acum?
 — Săftico puiule, replică Tase, o fe-
 meie inteligentă nu se interesează nici-
 odată de ceace face bărbatul ei...
 — A! Dar un om inteligent? Are el
 oare dreptul să se intereseze de ceace
 face nevastă sa?
 — Un om inteligent? Păi, Săftico, un
 om inteligent nu se însoară!

La școală

Miticuță vine mai târziu la școală.
 Profesorul, chel și sever, îi apostrofează:
 — Unde fuseși până acum, leneșule?
 — Dom' profesor, a trebuit să șterg
 o femeie goală!!!
 — Ce-ai spus? Cutezi să vorbești
 astfe de porcării!
 — Nu's porcării, dom' profesor, o
 ștersei din porunca părintelui Iiie!
 — Ia te uită, păcătosul de copil vrea
 să amestece și pe preot în afacerea asta
 urâtă! Spune, cum s'a petrecut cheat'a?
 — În drum spre școală, trec în fecare
 dimineață prin fața casei părintelui, și
 întâlnindu-l astăzi mi-a poruncit să șterg
 femeia goală care fusese dcsnată de nu
 știu cine pe zidul casei Sfinției sale!

Indoieli...

Madam Mitică se duce la o foarte
 bună prietenă căreia îi spune că s'a hotă-
 rat să divorțeze
 — Păi, dragă Adelo ce ti a venit de
 vrei să divorțezi? Știu că bărbatul tău
 e un om de treabă. Al cumva să repro-
 zezi ceva?
 — Am început să am indoieli; ce spun
 sunt aproape sigură că ultimul meu co-
 pil nu este al lui!...

Colțul meu

de Mioara Crudu

...Ar trebui să vă salut de bună re-
 venire, dar n'o fac, pentru că nu prea
 am vreme și vreau să spun repede ce
 am de spus...

Iată, războiul — tragicul războiu din
 apus — a comis două lucruri de ne-
 ertat: a pus în circulația mondială
 cuvântul **pungă** și a distrus faima de
 dictator al modei feminine ce-o avea
 Parisul Prima e consecința — parado-
 xală — a celui de a doua. Căci dacă
 n'ar fi a doua, n'ar fi nici prima! Să
 mă explic. În războiul actual au fost
 mai multe punți cari, rând pe rând,
 au fost cucerite, și a fost cucerit și
 Parisul, Deci nu mai are cine dicta
 moda. Ca urmare a intervenit o eclipsă,
 care rămânând deschisă pentru moda
 dictată din altă parte, s'a transformat
 în **pungă**. Și noi — deștepte nevoie
 mare! — am preluat **punga** și am a-
 șezat-o in..., dosul genunchiului. Ca să
 se vadă — și prin urmare să dăm po-
 sibilitatea de a fi cucerite de... inamicul
 de peste drum — am scurtat rochiile,
 astfel că azi avem câte-o **pungă** și la...
 genunchi! Bravo nouă și să ne fie de
 bine că tare șmechere mai suntem! Nu
 mai găștele ne'trec!

Candoare

Monica are 10 ani. Eri n'a fost
 cuminte la școală Profesorul îi
 spune grav:
 — Monico, astăseară rămâi aici
 cu mine drept pedeapsă că nu ți-ai
 învățat lecția.
 — Bine face naivă Monica, dar
 ce o să spună soția dumnea-
 voastră?

Restaurant original

Există la Arad un restaurant, tare
 simpatic, elegant chiar, bine asortat
 din toate punctele de vedere, dar
 cu un singur defect clienții nu-și
 pot petrece niciodată pentru că n'ie-
 care seară petrec... muzicanții!
 Șai dracului, tot el cer bacșiș dela
 clienții pe cari l-au gonit cu petre-
 cerea lor!
 (Un pol celui care ghitește res-
 taurantul!)

S'a sinucis

De doi ani se judecă la o curte
 de apel, comerciantul Moise Sin
 Bercu și nu l venea rândul să se
 judece, din lipsă de timp. Disperat,
 omul s'a dus la grefă, să se roage
 să-l puie pe listă la un termen viitor,
 mai la început, arătând că de 5 ani
 nu ia venit rândul.
 — Nu mai insistă, că nu se poate
 — ia răspuns grefierul — nu vrea
 d-nul președinte.
 — Di ci?
 — Întrebă-l pe el, de ce l
 Și hotărât Moise s'a dus la pre-
 ședinte, rugându-l și explicându-l
 cazul.
 — Nu se poate.
 — Di ci nu se poate? Or poate
 șunteți anti-semit?
 — Ei bine sunt!
 — Di ci să fiți anti-semit?
 — Pentru că voi l-ați omorât pe
 Iisus.
 — Asta nu-i adevărat.
 — Cum nu i adevărat? Cine la
 omorât?
 — S'a sinucis.
 — Ce spui domnule? S'a sinucis?
 Da s'a sinucis Șiiți dece? Pen-
 trucă atunci, când l-a condamnat la
 moarte, el n'a făcut apel. Putea să
 facă apel, să vie la curtea de apel...
 și nici azi nu era judecat. S'a si-
 nucis.

Era de aşteptat

Mitică, venind acasă de la birou, e în tîmpinat de moaşă care l vesteşte că nevastăsa i-a născut doi gemeni.

Şiretenie Semită

Intrun mic oraş din sudul Franţei, erau doi avocaţi: malestrul Cohn, evreu şi maieserul Durand, creştin.

— Bună ziua don' avocat. — Bună ziua; ce vînt te aduce pe la mine? — Am o chestiune tare incurcătă cu vecinul meu

Şi el istorisi de la capăt toată afacerea. Avocatul ascultă atent, apoi spuse ţăranului că, în ciuda greutăţilor procesului, se face luntre şi punte ca să-l poată câştiga.

Auzind vorba ţăranului, Cohn aruncă la cântul meschin o privire dispreţuitoare. Apoi începu să măsoare încăperea cu paşi mari.

Deodată ochi avocatului se opriră pe un tablou din perete, tablou care înfăţişa pe Robespierre pe eşaford.

— Ei bine, continuă Cohn, omul ăsta a fost apărat de avocatul Durand, cel la care vrei să te duci d-ta!...

Oraş grozav

Pe o alee pitorească şi umbrosă din Parcul Carol, ales cu minunaţă privelişte spre lacul încreţit molcom de adierile zefirului, doi înşi receptabili se plimbă la brat şi vorbesc despre câte toate celea.

— Ah! prietene dragă... nu există decât un oraş pe lume unde se poate face avere, şi oraşul ăsta e Bucu-raştiul! Aşa cum mă vezi, veni aici acum cincisprezece ani, doar cu o sulă de lei în buzunar!

— Si acum? — Si acum am peste şase sute mii de lei datoriti!

Mitică

Un prieten spunea mai deunăzi vechel şi simpatici noastre cunoştinţă Mitică:

— Sunt foarte bine clădit trupeşte cu toate că la naşterea so, tatăl meu nu cântărea decât cinci sute de g'ame!

— A... şi a trăit tatăl d-tale?...

La prezicătoare

Un domn înalt şi sfătos, cu mustăţile dese şi manşetele dela pantaloni roase, se duce la o prezicătoare. După ce înşiră pe masă o sumedenie de cărţi soioase, inspira-zeilor bolboroseşte câteva fraze magice, apoi rosteşte sentenţios:

— Vizitorul face ochii mari: — Voi avea trei copii? Păi, cu-coană, eu nu pot avea copii! Nu d-ta, nevastă d-tale!...

Urmorul japonez

Samuraiul

Ultima zi a anului este în Japonia, ca şi pretutindeni de altfel, o zi foarte grea pentru oamenii săraci, căci aduce o mulţime de scadenţe. E ziua când se plătesc datoritiile diversilor creditori: negustorul de orez, negustorul de peşte, proprietarul, etc.

— Iţi făgăduisem să-ţi plătesc astăzi orezul pe care mi l-ai dat în cursul anului. Dar, vai! spre ruşinea mea, acest lucru e cu neputinţă. Şi nici nu ştiu când voi putea să mă achit.

— Negustorul îngrozit se grăbi să răspundă: — Nu trebuie să faci un ca aceasta, domnule Samurai. Pot să aştept până la primăvara viitoare!

— E de prisos! răspuse Samuraiul. Nu cred să-ţi pot plăti nici atunci dator-ria.

— Nu vreau să fiu cauza unei nenoro-ciri. Ar însemna să fiu lipsit de omene-zie. Iată, voi rupe toate chitanţele semnate de domnia ta.

Samuraiul sco se sabia şi deschise kimonul. Foarte mişcat, negustorul zise:

— Nu vreau să fiu cauza unei nenoro-ciri. Ar însemna să fiu lipsit de omene-zie. Iată, voi rupe toate chitanţele semnate de domnia ta.

— Si fără să aştepte replica convorbitoru-lui său, rupse toate chitanţele.

— Ah! domnule negustor, exclamă samuraiul. Sunt mişcat de bunătatea d-tale sufletească. M-ai salvat viaţa şi îţi voi rămâne veşnic recunoscător.

— Nu-mi mulţumi. Mai bine să tre-cem în camera cealaltă să bem câte o ceaşcă de ceai.

— Cum aşa? Nu înţeleg această grabă.

— La drept vorbind, trebuie să mă duc să-mi fac harakiri în alte şapte-opt locuri.

Hoţul filantrop

Un hoţ se furişă noaptea într-o casă mică şi sărăcăcioasă, dar scormoni zar-darnic prin toate unherile fără să găsea-scă nici cel mai mic luru bun de furdit.

— Ce mizerie! zise el

— Venisem să vă fur. Dar după cum văd sunteţi oameni săraci şi vreau să vă ajut. Iată câţva bani ba să aveţi cu ce să trăi timp de o lună.

— Păi, micuţule, nu era vorba de furta?

— Ba da, căci moneda e pe-mă!

Nicuşor

— Mămică poftim cel pe care mi l-ai dat adineauri

— N'al lipit mărci pe scapă

— N'a mai fost nevoie, căci am pus o când nu m'a nimeni!...

Un vocabular electoral de pe vremuri

Vîndut, însemnat, puşlamă-tic, respingător, intelectual, ho-tic, tîmpit, lînge blide, pu-tractat, otrăvit, otrăpît, lîdă noi, microcefal, farsor, rahitic, veros, stipendial, avorton, fîlmînd, ramoliit, asas'n, cretin, brigand, constipat, ros, individ fără scrupule, sîrplitură, bandit, acaparator, farsor, laş, bou, mizerabil, două capete, sgîrciit, scelerat, tor, vampir, nereuşit, clown, patron de bordel, vîndut duse, măgar, scăpat de la nebunii, şarlatan, scăpat din ocnă, satir, spion, holerit, fantosă, goale, capac de canal, spaş, dezertor, satir, beţiv, bil, prevocător, jefuitor, mazăngiu, etc. etc. etc.

Doamne ce fericire că se de asemenea epilete pitores-

Târziu

Coşticuţă, odrasla d-ta-tică, şi eminent elev în a li-a primară, iar a feştii deobiceiu i-a ieşit socote-ă aritmetică, anapoda.

Noroc, că institutorul domnişoară finerică, şi ca pâinea caldă. Ce să- certe? Il ia cu binisorul.

— Băeşaş n'ai şi tu un frăţior, care să te socoteală?

— Nu, domnişoară; zice că tocmai peste o să am un frăţior, şi până se termină anul şcolar.

Nu te fiine după conişte pe stradă

Anghelică Sporovăţ n'ar fi un bălat rău. Are însă un mare cusur: Se crede frumos. Şi fiindcă se crede frumos e sigur că e irezistibil. Şi irezistibil cum se socoteşte are prostul obicei să se fiină după conişte pe stradă.

Prin excepţie într-o noapte, s'a decis să se ducă omul liniştit acasă. E târziu, abea a apucat ultima cursă a tramvalului.

Dar, ca un făcut, chiar la ghişeu taxatorului o brunetă... o magnifică brunetă scoţoceşte o poşetă plină de lucruşoare parfumate.

Anghelică Sporovăţ îşi simte nă-rile gîdillete de un miros suav, şi ochi i încântaşi de o apartişte ferme-cătoare.

— Poate n'aveţi schimbăit dudue, eu...

— Dudaia a'ntors capul spre el apoi iar nasul în poşetă fără să scoată un cuvînt. Apoi a plecat şi s'a aşezat pe o bancă.

Dudaia priveşte pe geam şi tace.

— V'aţi săpărat? — ?!?

— Cer scuze! — ?!?

— Nici scuze nu primim v'azic!... Şi uite aşz, mal cu „indelicatetea” mal cum socotea el spiritual.

Anghelică a ajuns în dreptul casei, a trecut de casă şi-a ajuns aproape la capătul liniei.

Bruneta se ridică, deschide. Anghelică după ea. — Acum e'am venit până aici să vă conduc acasă... — ?!?

Incepînd de la acest nu-măr şi până la toamnă, „BRAVO!” apare tot la 2 săptămâni.

Precocitate

Profînd de razele b'nefice ale soarelui, o bonă, dolofă blondă, se aşeză pe o bancă parc şi copilăşul pe care-l aduc căruciorul începuse să se prin şărînd...

Un tinerel veni alături de cercă să lege vorbă cu ea.

— Ce vîrstă are micuţul?

— Ascultă, domnule, bona are deja un amant, așa dar de fi mai strici gura de pomână!

Sâmbătă 6 Iulie, da neaşa, va apare număr viitor a lui „BRAVO!”

Nici o grabă!

Micul Nicuşor zice vecinule

— Păi, micuţule, nu era vorba de furta?

— Ba da, căci moneda e pe-mă!

Nicuşor

— Mămică poftim cel pe care mi l-ai dat adineauri

— N'al lipit mărci pe scapă

— N'a mai fost nevoie, căci am pus o când nu m'a nimeni!...

Un vocabular electoral de pe vremuri

Vîndut, însemnat, puşlamă-tic, respingător, intelectual, ho-tic, tîmpit, lînge blide, pu-tractat, otrăvit, otrăpît, lîdă noi, microcefal, farsor, rahitic, veros, stipendial, avorton, fîlmînd, ramoliit, asas'n, cretin, brigand, constipat, ros, individ fără scrupule, sîrplitură, bandit, acaparator, farsor, laş, bou, mizerabil, două capete, sgîrciit, scelerat, tor, vampir, nereuşit, clown, patron de bordel, vîndut duse, măgar, scăpat de la nebunii, şarlatan, scăpat din ocnă, satir, spion, holerit, fantosă, goale, capac de canal, spaş, dezertor, satir, beţiv, bil, prevocător, jefuitor, mazăngiu, etc. etc. etc.

Doamne ce fericire că se de asemenea epilete pitores-

Târziu

Coşticuţă, odrasla d-ta-tică, şi eminent elev în a li-a primară, iar a feştii deobiceiu i-a ieşit socote-ă aritmetică, anapoda.

Noroc, că institutorul domnişoară finerică, şi ca pâinea caldă. Ce să- certe? Il ia cu binisorul.

— Băeşaş n'ai şi tu un frăţior, care să te socoteală?

— Nu, domnişoară; zice că tocmai peste o să am un frăţior, şi până se termină anul şcolar.